

споди, смърди вѣче, защото  
ѣ четверодневенъ.

40 Рече и Исусъ: не рекохъ  
ли ти, зашо̀ ако вѣрдувашъ,  
ще видишъ слава та Бжїа;

41 Вдигнаха прочее каменъ-  
атъ ѿ (пещѣра та) гдѣто  
лежѣше оумрѣло, а Исусъ  
като вдигна очи те си горе  
рече: Оче, благодаримъ те  
защо си ме послдшалъ.

42 И азъ знаехъ зашо̀ всег-  
да ме послдшдувашъ: но за-  
ради народатъ който стои  
на колѣ рекохъ: да повѣ-  
роватъ че ты си ме пратилъ.

43 И като рече това̀ и з-  
выка съ голѣмъ гласъ: Па-  
зарѣ, и злѣзни вжнъ.

44 И и злѣзе оумрѣло ѿ в-  
вжрзанъ по ржцѣ те и по  
нозѣ те съ повой: и лице то  
мѣ съ кжрпа ѿ вжрзано, ре-  
че имъ Исусъ: развжржете  
го, и ѿставѣте да вжрви.

45 Мнозина прочее ѿ 'Ис-  
дѣи те, който бѣха дошли  
кодъ Марїа, и видѣха (то-  
ва̀) што̀ направи Исусъ,  
повѣроваха въ него.

46 Но нѣкои ѿ нѣхъ ѿи-  
доха кодъ Фарїсеи те, и ка-  
заха имъ (онова̀) што̀ на-  
прави Исусъ.

47 Архїерѣе те прочее и Фа-  
рїсеѣ те совраха соборъ. и го-  
ворѣха: шо̀ да направиме:  
защо̀то то̀а человекъ мно-  
го чдесѐ правн.

48 Ако го ѿставиме така̀

сички те ще да повѣроватъ  
въ него: и ще дойдатъ Ри-  
мляне те и ще зѣматъ и  
мѣстото и народатъ нашъ.

49 И единъ нѣкой ѿ нѣхъ  
Ваїафа, който бѣше архїе-  
рѣй презъ она̀а година, рече  
имъ: нѣе не знаете нишо̀:

50 Нито помышлавате,  
зашо̀ ѣ по̀ добрѐ намъ да  
оумре единъ человекъ за  
сичките) людѐ нежели сич-  
кѣо народъ да погїбне.

51 Я това̀ не рече ѿ себе  
си: но понеже бѣше архїерѣй  
презъ она̀а година, прорѣ-  
че зашо̀ Исусъ щѣше да оу-  
мре за народатъ.

52 И не токму за народатъ  
но и да соверѣ ча̀да та Бжїи  
распржснати те на кдпъ.

53 ѿ онѣи дѣнь прочее  
сговорихасѣ, да го оубїатъ.

54 Я Исусъ не ходѣше вече  
пѣвнѣ междъ 'Исдѣе те, но ѿ-  
идѣ ѿ тамъ въ (она̀а) стра-  
на̀ ко̀ато ѣ близъ при пѣ-  
стѣна̀ та въ градъ нарицае-  
мый Вфрѣмъ: и тамъ прекъ-  
ваѣше со̀съ оученицѣ те си.

55 И бѣше близъ пасха̀ та  
'Исдѣйска: и ѿидоха мнози-  
на во 'Иерусалимъ ѿ (она̀а)  
страна̀ предъ пасха̀ та, да  
се ѿчїстатъ.

56 И тра̀сѣха Исуса и го-  
ворѣха по междъ си като  
стоѣха̀ въ цѣрква̀ та: шо̀  
ви се чини, да ли не щѣ да  
дойде на праздникатъ;